

ازהרה גלויה

**על בנות ישראל לטבול בצינעה,
כדי שלא ירגישו בהן, וראית העין קשה**

(הרוקח סימן שי"ז עמוד רב)

**על בנותיהן הוא אומר אדור שוכב עם כל בהמה, וא"ר
יוחנן דה"ט משום שמרגישיין זה לזה בטבילה. (שאין להן
מקוואות בעיר, והנשים הולכות לטבול במקום רחוק,
ומרגישים השכנים בהם). (רש"י עירובין נה:)**

**כבר כתוב המקובל הנדול בעל הרוקח (סימן שי"ז) שיש
להסתיר בטבילה**

**פשוט מאי שיש לדחות מנהג איסורא קלילא מפני איסור
חמור כזה, ואין זה קרויביטול מנהג, אלא תיקון ונדר הוא
לתקון שלא יטבלו בענין שירגישיו בהן בטבילה. (שו"ת ביע
אומר חלק ה - יואיד סימן יט ד"ה ג)**

שאלות ותשובות ביע אומר - הרוקח - עירובין (נה:) - יומה (עד:)

בשאלות ותשובות ביע אומר חלק ה - יואיד סימן יט ד"ה ג. וזה לשונו: ניחדר אנפין לנ"ד, אם נחשב הדבר לאונס שתוכל לטבול ביום השמיini לספריתה כדי שלא ירגישיו בה בניה הגודלים, והנה-node מיש הרוקח (סימן שי' עמוד רב), שעל בנות ישראל לטבול בצינעה, כדי שלא ירגישיו בהן, וראית העין קשה, (כמ"ש ביום עד: טוב מראה עיניהם מהליך נפש, יותר מגופו של מעשה. עי בתוספת יום הקפורים שם). ובירובין (נה:) אמרין, יושבי צריכין כיושבי קברים, ועל בנותיהן הוא אומר אדור שוכב עם כל בהמה, וא"ר יוחנן דה"ט משום שמרגישיין זה לזה בטבילה. (שאין להן מקוואות בעיר, והנשים הולכות לטבול במום רחוק, ומרגישים השכנים בהם. רש"י).

בשו"ת מהרש"ל - הרמ"א בתשובות (סימן יט)

ועיף זה כתוב בשו"ת מהרש"ל (סימן ז), לחזק מה שגדרו גאוני עולם מהר"י מינץ ומהר"א מינץ, ובעקבותיהם הגאון מהר"ס פדואה ובנו הגאון מהר"י פדואה, שהחפיפה שלפני הטבילה תהיה בלילה, מפני שבית המרחץ עומד בחצר בית הכנסת, ומרגישיים בהן בעת כניסה למרחץ, והצנעות מתביישות בזו, וכבר כתוב המקובל גדול בעל הרוקח שיש להסתיר בטבילה, וכמ"ש עירובין (נה:), ואך שפרש"י שם דהתם משום שיש רשות שירדוף אהיריהן ומתייחד עמהן, אכן יש כמה פנים לתורה, וכן כל ג"כ לפרש משום צניעות שלא יזנו עיניהם בהן, ויש בזו משום הרהוריו עבריה. ושלא בדברי חכם אחד שקרה ערער

על מנהג מחודש זה, משום שמהומה לביתה, ולא תחפוף כל הצורך, ואסור לסתור מנהג הראשון
בשביל כך, וזה אינו, שמאחר שתקנותן קלקלתן שיבאו לידי איסור הנאמר עליו בש"ס ארור שוכב עם כל
במנהג, אלא תיקון גדר הוא לתקן שלא יטלו בענין שירגשו בהן בטבילה. וזה קרווי ביטול
מן הנסכים הרמ"א בתשו' (סימן יט). ע"ש. וא"כ ה"ג חשב שפיר אונס ותוכל להקדים טבילה
מבועו".

شو"ת יהודה עלה אסא-דגול מרובה

וכיו"ב כתב בשו"ת יהודה עלה אסא (חו"ד סימן ריז), אודות אשה שעוסקת במוי"ם בחנות ונמנעת
מלכתח לטבילה כדי שלא יריגשו בהליקתה לטבילה ע"י סגירת החנות, ורוצה לדחות זמן טבילהليل
שבת שאז בלא"ה סוגרת החנות מבועו", אם מותר לה לטבול בשבת (לפי דעת האוסרים לטבול בשבת
אם היה אפשר לה לטבול קודם לכן, כמו"ש הרמ"א סימן קטן ס"ב) והשיב, שדעתו מסכמת להלכה
ולמעשה להתריר לעשות כן, ותע"ב, וכמו"ש הדגם"ר שאם אינה יכולה לטבול אפילו מושם חומרת
פוסקים בלבד מותרת לטבול בשבת, דשפיר חשב טבילה ביום, ומכו"ש כאן שחוואר אzo שורשה פתוח
בגמי (ערובין נה): וכ"פ הרמ"א ס"ס קצ"ח בשם הרוקח. ע"כ. ודון מינה לנ"ד דחשי שפיר צורך גמור
להתריר לה לטבול בשמיini מבועו".

תשבות הרמ"א - צמח צדק

ובתשוו' הרמ"א (סימן יט) הניל, הביא ראייה דחיישין לתקנת צנעות, מפרש"י (נדח סז): אתקין רבא
במחוזא משום אבולאי, בניינים של מערות היו בדרך בית הטבילה שם תפול שם تستכן, וקשה, אכתי
אםאי אתקין להתריר טבילה ביום, והוא סמי ביוזן להאריך להן ע"י אבותות ובזה ינצלו מן הפחתים, כמו"ש
ב מגילה (כד): ובסתה (כא), אלא וודאי דה"ט **משום שאז הוה אוושא מילתא** והוא עבדי איסורה ולא
היה בזזה **תקנת צנעות המצעיות בטבילה**, ומשום תקנה זו התיר לטבול ביום שמיini. ע"ש. הא קמו
דלאגי האי דינה ממש כתוב הרמ"א להקל. ומכו"ש בשו"ת צמח צדק (סימן סו), לבטל מנהג הטבולות
שבשביעי בעוד היום גדול, וככתב, ובאמת שלא ראיתי כאן נשים מקילות בזזה ביום החול, אבל כשליל
טבילה בלילה שבת נוהגות להקל בע"ש בעוד היום גדול משום שבנות ישראל צנעות הוו
ומסתירות ליל בטבילה שלא יריגשו בהן בנ"א, וכמו"ש הרמ"א ס"ס קצת, ובלילה שבת הי
מרגשיים בהן בני הבית, ומכו"ש **כשיש עוד דיירין אחרים שמتابיעות ע"ז**, ולכן מהרhot
לטבול מבועו", וראוי לבטל מנהג זה מהן, וכן אני נוהג וכוכ. ע"ש.

תורת השלמים - סדרי טהרה - מהר"א עזריאל בשו"ת כפי אהרן

נראה דעתך לא כתוב להחמיר אלא בשבייע, אבל בשמיini אה"ן שיש להקל בזזה, דשפיר חשב אונס
בכח"ג. וכן בתורת השלמים (סימן קטן סק"ט) הביא מ"ש הצמח צדק, ובסת"ד ציין לתשו' מהרש"ל
והרמ"א הניל, והיינו לדבריהם יש להקל בשמיini, דחשי אונס. וכ"כ הגאון סדרי טהרה (סימן קטן
ס"ק יד), שאם אינה יכולה להצניע בטבילה, וע"י טבילה בלילה אוושא מילתא, מקרי ג"כ
אונס, ומותרת לטבול ביום שמיini. וכדמוכח מתשובת הרמ"א הניל. ע"ש. וכי"ב כתוב החכמת
אדם (כל קית ס"ג), שאם מתביעה שלא יריגשו בה בני אדם נחשב לאונס ומותר לה לטבול
בשמיini מבועו". וכן ראייתי להגאון מהר"א עזריאל בשו"ת כפי אהרן ח"א (חו"ד סימן ט)
שכתב להתריר בכיו"ב לטבול ביום שמיini מבועו", ושכן המנהג פעה"ק ירושלים ת"ו מזמין
הראשונים דור אחר דור לטבול בשמיini מבועו יום, ולהזור לביתם מבועו", ואין פוצה מה.

תשבות מהרש"ל

וטעם נכון למנהג נראה לי על פי תשבות מהרש"ל (סימן ז) הניל, אשר מדבריו למדנו שענין
הצניעות הוא יסוד גדול ועמדו חזק שראויל לישען עליו להתריר מה שモתר בדיעד, וה"ג כיון
דלאג"ע אמר עברה וטבלה בשמיini מבועו"י מותרת, כאמור בטוש"ע (סימן קטן), ואין זה חולק,
א"כ יותר טוב שיטבלו בשמיini מבועו"י וייחזו לבitem מבועו"י כדי שלא תתפרנס הטבילה, כי
פה"ק ירושלים מרוב העניות ויoker הדירות אין שום אדם יכול לדור יחידי בבית וחצר בפ"ע
בלי שכנים, ואם תבא האשה בלילה **מבית הטבילה** יתפרנס הדבר לשכנים והוא עון
פלילי. ע"כ הנה להם לישראל אם אינם נבאים בני נבאים הם. ומנהג יפה נהגו לטבול ביום שמיini
מבועו"י ולשוב לביתם מבועו". עכת"ז.

והן אמת כי בשו"ת בית שערים (חו"ד סימן רפ), ניסה לערער בכלל ע"ד מהר"י אסא הניל, ע"פ
פרש"י (ערובין נה): דה"ט משום שהמקום רוחק ויש רשות שירדו אחיהון ויתiedyד עמהן, ושוב מצא
מכו"ש מהרש"ל (סימן ז) שיש לפреш ג"כ טעם צניעות, אלם הוסיף, שבכל זאת ניל דהינו דוקא כשיודעים

מזזה השכנים והרבה בני אדם, ויש לחוש שמא ירדוף איזה רשע אחריהן, אבל משום הרגש של בני הבית, כגון חתנו הסמוך על שלחן חמיין, ואם לא תאכל בשר, ירגישו שביליה יהיהليل טבילה, כנהוג, אפילו יש שם עוד קרובוי משפחה, באנשיים ידועים אמרינו אחותוקי אינשי בראשיעי לא מחזיקין, וכמ"ש תוס' שביעות (מו:). ע"כ. ובמחייבת ליתנהו להני מיili, דהא טעמא דהרוקח ומהרש"ל והרמ"א משום הרחוור, ולא משום שמא ירדפו אחריהן, וכבר אמרו (ב"ב קסד:) ג' דברים אין אדם ניצול מהן בכל יום, הרחוור עבירה ועיוון תפלה ואבק לה"ר. ע"ש. (ואף רשי"י בעירובין לא הוצרך להזכיר שמא ירדוף רשות אחריהן, אלא להסביר בזזה מ"ש שם שנשיהם ובניהם אינם שלהם. וכיכו"ש). **ולבן כל שיש אנשים גדולים בבית, בודאי שיש בזה משות צניעות, ורשות לטבול מבעו"י.** וכן. וכן מבואר בשווית כפי אהרו הניל', שכל שיש לה בניהם גדולים, או חתנים, הדרים עמה, יש להתרה לה בשופי לטבול בשמיini ולהזוז לביתה מבעוד יומ. ע"ש.

שאלות ותשובות רב פעילים - סדרי תורה - חכמת אדם - עצי לבונה - שו"ת זבח צדק -

שו"ת זרע אמרת ח"ג

וכן בקדש חיوتה להגרי"ח בשווית רב פעילים ח"ב (חיו"ד סימן לג), שהעה ג"כ לדינה שכל שיש לה שכנים בחצרה, או שיש לה בניהם גדולים, שירגישו בה **כשתלך לטבילה בלילה, אין זה דרך צניעות, ומותר לה לטבול בשמיini ביום,** כמו"ש כיוב בתשוי הרמ"א (סימן יט) הניל'. ושכ"ב הסדרי תורה וחכמת אדם ועצי לבונה. וסימן, ושמעתוי מפי מגידי אמרת שכןמנה עה"ק ירושלים ת"ו מזמן קדמוני שהנשים טובלות בשמיini ביום, מפני שליקור הדירות גרים כמה שכנים בחצר אחת וירגישו בה השכנים בלבכתה לטבול בלילה, ושכן מצא ג"כ בס' כפי אהרון הניל'. וכך יש להתרה בנ"ד כשיש לה בניהם גדולים הדרים עמה וכו'. ע"ש. (וע"ע בשווית זבח צדק ח"ב חיו"ד סימן כ שכתב כיוב. ע"ש). והנה בשווית זרע אמרת ח"ג (חיו"ד סימן קיז) כתוב, שאפלו במקום אונס אין להתרה לטבול בשמיini בעוד הימים גדול, כל שאפavr לה להסир ולסלק האונס על ידי שתובל סמוך לערב ותחזור לביתה אחר שקיעת החמה, משום סרך בתה, ורק כשייש לה הכרח לטבול בשמיini בעוד הימים גדול מותר. ע"ש.

תשובות הרשב"ש

ובתשוי הרשב"ש (סימן שכו) כתוב, הנשים שלנו סומכות על סברת ר"ת (בתוס' נדה סז): שכל שתובלת סמוך לחשכה ובאה לביתה אחר חשכה ליכא למיחש משום סרך בתה, ואפלו ללא אונס מותר בכח"ג, אך קצת נשים טובלות בשמיini ביום, ולא ראיינו מי שמייחה בידם, ונראה שסומכות עמ"ש (נדזה סח) סמוך לחפיפה טבילה, ולפי שאין מוצאות מרוחץ בלילה לחוף בו, לכון חופפות ביום, ומש"ה טובלות ג"כ ביום, דהו"יל כאונס מלחמת גנבי או צנה. ועוד שאם לא לטבול מיד סמוך לחפיפה, semua מתעסיק בשום דבר ולא תבדוק עצמה לפני טבילה, ונמצא שלא עלתה לה טבילה, וכמ"ש (בנדה סז) נתנה תבשיל לבנה וטבלה לא עלתה לה טבילה, זה נ"ל סמך למנהג הנשים שתובלות ביום שמיini ואין מוחה בידם. ע"כ.

טהרת המים בשינוי תורה

ולכארה משמע שאין צורך לטבול סמוך לערב לאחר חפיפה, הגם שהיה אפשר להן לחוף במרחץ במשך כל היום, שכל שתובלת ביום שמיini מלחמת אונס, אין הפרש כ"כ אם עושה זאת בצהרים או לאחר מכן. [ועי' בס' טהרת המים בשינוי תורה (מעי' א אות צט, דף יב ע"ד) מ"ש בד' הזר"א]. ועכ"פ בנ"ד שההכרח הוא לטבול בעוד הימים גדול לכ"ע ספר דמי. ודוו"ק.